

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ความปรารถนาทั้งหมดของลูกกำลังได้รับการเติมเต็มในเวลานี้ และกระเพาะของลูกกำลังจะกลับมาเต็มเปี่ยม พ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่สมหวังอย่างแท้จริง

คำถาม: ลูก ๆ ไม่ได้ทำบัตติอีกต่อไปแต่กระนั้นอย่างแน่อนที่ลูกยังคงเป็นผู้ทำบัตติได้อย่างไร?

คำตอบ: ตราบนานเท่าที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกคือผู้ทำบัตติ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมากระจำในความรู้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบของลูกและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะกลายมาเป็นผู้กระจำในความรู้อย่างแท้จริงและแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน

โอมชานติ มีสองสิ่ง: พระเจ้าและผู้ทำบัตติ ลูก ๆ และพ่อ มีผู้ทำบัตติอยู่มากมายแต่มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ลูก ๆ พบว่าสิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณทำบัตติด้วยร่างกาย เพราะเหตุใด? เพื่อจะพบกับพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ลูก ๆ ผู้ทำบัตติได้เข้าใจละครแล้วในเวลานี้ เมื่อลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่กระจำในความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะไม่คงอยู่ที่นี้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบขณะที่ศึกษาในโรงเรียน แล้วลูกก็จะไปสู่ชั้นเรียนต่อไป ในเวลานี้พระเจ้ากำลังสอนลูก ดวงวิญญาณญาณนี้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ากำลังสอนผู้ทำบัตติ ลูกรู้ว่าพวกเราดวงวิญญาณเคยทำบัตติ พ่อกำลังสอนพวกเราถึงวิธีที่พวกเราสามารถก้าวห่างจากการทำบัตติและเข้ามาสู่ความรู้ พวกเราไม่ได้ทำบัตติในเวลานี้ แต่พวกเรายังคงมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเข้าใจว่าผู้ทำบัตติเหล่านั้นไม่แม้แต่จะรู้จักพระเจ้า พวกเขาก่อนหน้านั้นพูดว่า: พวกเราไม่รู้ พ่อก็เคยถามผู้ที่เคยเป็นผู้ทำบัตติอันดับหนึ่งเช่นกันว่า ลูกรู้จักพระเจ้าผู้ทำลูก ๆ ผู้ทำบัตติทั้งหลายเคยเป็นของท่านไหม? ในความเป็นจริงควรจะมีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ที่นี้มีพระเจ้าอยู่มากมาย พวกเขาเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้า สิ่งนั้นเรียกว่าความไม่รู้ มีความมืดมิดที่สุดของบัตติ นั่นคือหนทางของบัตติ ผู้ทำบัตติร้องเพลง: เมื่อสัททกูรให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความรู้ก็ถูกขจัดไป กูไม่สามารถให้น้ำมันของความรู้ได้ มีกูอยู่มากมาย ลูก ๆ รู้ถึงสิ่งที่ลูกเคยทำในบัตติ ลูกเคยจดจำใครและลูกเคยกราบไหว้บูชาใคร เวลานั้นลูกได้กลับมาเป็นอิสระจากความมืดของบัตติ เพราะเวลานี้ลูกรู้จักพ่อ พ่อได้ให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกเคยเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกายนั้น ความรู้ของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกเฝ้าแต่เล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้ละทิ้งสิ่งที่มีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด โลกนี้(ประชากร) นั้นก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ในขณะที่มีการขยายตัว และแล้วอย่างแน่อนที่ประชากรนั้นจะมีขีดจำกัด เวลานั้นลูก ๆ รู้ว่าลูกไปจากความมีขีดจำกัดสู่ความไม่มีขีดจำกัด และความไม่มีขีดจำกัดสู่ความมีขีดจำกัดอย่างไร ดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวเล็ก ๆ ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้แต่กระนั้นพวกเขาก็ทำสัญลักษณ์ลึกลับขนาดใหญ่มาก พวกเขาจะสามารถทำอะไรได้เพราะพวกเขาไม่สามารถกราบไหว้บูชาจุดเล็ก ๆ ได้ พวกเขาพูดว่า: ดวงดาวเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก แต่พวกเขาจะสามารถกราบไหว้บูชาดวงดาวนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพระเจ้า แต่พวกเขารู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก ก็เท่านั้นเอง สิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาวาดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของตน ลูกเคยเป็นผู้แรกที่กราบไหว้บูชา ลูกเคยทำลึกลับขนาดใหญ่ ผู้คนเฝ้าแต่ทำสัญลักษณ์ของราวันที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ๆ แต่แต่ละวันที่ผ่านไป พวกเขาไม่สามารถทำสัญลักษณ์ของราวันที่เล็กลงได้ มนุษย์นั้นเริ่มแรกเล็ก และแล้วพวกเขาก็ได้กลับมาใหญ่โต พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่าราวันมีขนาดเล็ก เขาไม่ได้กลายเป็นสิ่งเล็กหรือสิ่งใหญ่ เขานั้นไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกาย กิเลสทั้งห้านั้นก็เรียกว่าราวัน มีการขยายตัวของกิเลสทั้งห้า เพราะผู้คนได้อยู่อย่างทาโมประธาน ก่อนหน้านั้น ไม่เคยมีสำนึกเป็นร่างมากนัก แต่สำนึกเป็นร่างก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้น พวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งหนึ่งและแล้วก็กราบไหว้บูชาอีกสิ่งหนึ่งและการกราบไหว้บูชาก็เฝ้าแต่ขยายตัวในวิธีนั้น ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างทาโมประธาน ไม่มีสติปัญญาของมนุษย์อื่นใดในโลกที่มีสำนึกว่า เมื่อไรที่พวกเขาจะสาโทประธาน และเมื่อไรที่พวกเขาได้กลับมาทาโมประธาน ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้เลย ความรู้ไม่ใช่เรื่องยาก พ่อมาและให้ความรู้ที่ง่ายดายอย่างแท้จริงแก่ลูก ท่านสอนสิ่งนั้นแก่ลูก แม้กระนั้นก็เป็นเพียงสาระของการศึกษาที่หลงเหลืออยู่ พวกเราดวงวิญญาณคือลูก ๆ ของพ่อ พวกเราต้องจดจำพ่อ เป็นที่จดจำกันว่า มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นจากหลายพันล้านที่ปรากฏตัวขึ้นมา เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาถาม: พ่อเป็นเช่นนั้นหรือ ทุกคนรู้จักพ่อของตน แล้วเหตุใดพวกเขาจึงลืมพ่อผู้นั้นแล้ว สิ่งนี้เรียกว่าเขาวงกต หนึ่งนั้นคือพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากพ่อทั้งสอง ลูกได้รับมรดกเล็ก ๆ จากพ่อที่มีขีดจำกัด วันแล้ววันเล่าสิ่งนั้นก็เล็กลงไปเรื่อย ๆ ราวกับว่าไม่มีสิ่งใดเลย ท้องของลูกจะไม่สามารถเต็มอ้อมได้ จนกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา ท้องของลูกได้อยู่อย่างว่างเปล่าอย่างแท้จริง พ่อมาและเติมท้องของลูก ในทุก ๆ ประเด็น ท่านเติมท้องของลูกจนกระทั่งลูก ๆ ไม่ต้องการสิ่งใดอีกต่อไป ท่านทำให้ลูกสมปรารถนาทุกประการ และลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่สมหวังอย่างแท้จริง เช่นที่ดวงวิญญาณ (ที่จากไปแล้ว) สมหวังเมื่อได้มีการเลี้ยงพราหมณ์ นี่เรียกว่าความสมหวังที่ไม่มีขีดจำกัด จงมองดูว่ามี

ความแตกต่างมากมายเพียงไร! มองดูว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างความสมหวังที่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณและความสมหวังที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณ ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็ได้้อย่างสมหวัง เพราะพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือลูกๆของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนจดจำพ่อ ถึงแม้ว่าบางคนจะพูดว่าเป็นคือธรรมชาติ (วัตถุธาตุ)และพวกเขาก็จะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม พ่อก็ได้บอกลูกแล้วว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มได้ นี่คือละครที่คงอยู่ตลอดไปที่เฝ้าแต่ซำรอย ไม่มีความจำเป็นเลยที่จะอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ วงจรของสี่ยุคก็เฝ้าแต่หมุนไป วงจรจะเฝ้าแต่ซำรอยเหมือนเดิมทุกประการ มีพ่อเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นและโลกเดียวเท่านั้นด้วย ผู้คนเหล่านั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากและคิดว่ามีโลกในดวงจันทร์และในดวงดาวทั้งหลาย พวกเขาเฝ้าแต่หาสิ่งนั้นอย่างมาก แม้กระนั้นพวกเขาก็คิดถึงการซื้อที่ดินบนดวงจันทร์ แต่นั่นจะเป็นไปได้ได้อย่างไร? เขาจะจ่ายเงินให้กับใคร? สิ่งนั้นเรียกว่าความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีสิ่งใดจริง ๆ ที่นั่น ผู้คนก็เฝ้าแต่ลองสิ่งต่างๆ แต่นั่นก็เป็นความโง่เขลาของมายา พวกเขาเฝ้าแต่หาสิ่งเหล่านั้นจนกระทั่งดูยิ่งใหญ่กว่าความโง่เขลาของสวรรค์ พวกเขาได้ลืมสวรรค์ไปแล้วจริงๆ มีทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดในสวรรค์ จงมองดูว่าพวกเขาได้เอาทรัพย์สินสมบัติไปมากมายเพียงไรจากวัดเพียงวัดเดียว! เคยมีทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายอยู่ในบารัตเท่านั้น คลังสมบัติทั้งหมดเคยเปี่ยมล้น โมฮัมหมัด กุซนาวีได้มา แล้วปล้นสะดมทุกสิ่งไป ลูกเคยอยู่อย่างเต็มไปด้วยพลังถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและไม่มีเรื่องการขโมย ฯลฯ ไม่มีอาณาจักรของราวันในเวลานั้น ทันทิที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การลักขโมยและการปล้น ฯลฯ ก็เริ่มขึ้น ผู้คนได้อ้างชื่อของราวันแต่ราวันก็ไม่มีชีวิต สิ่งนั้นเป็นเพียงการคงอยู่ของกิเลส จงมองดูสิ่งที่ผู้คนได้ทำเพื่อราวัน พวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมาก ลูกเองก็เคยฉลองดาเซล่า, เฝ้าหุ่่นจำลองของราวัน ผู้คนเคยไปดูว่าพวกเขาได้เฝ้าหุ่่นจำลองของราวันอย่างไร จากนั้นพวกเขาก็จะปล้นเอาทองคำ สิ่งนั้นคืออะไร? เวลานี้ลูกมหัศจรรย์ใจกับสิ่งต่างๆ เหล่านั้นทั้งหมด จงมองดูสิ่งที่ลูกได้กลายเป็น และลูกนั้นเคยทำการกราบไหว้บูชามากมายเพียงไร เมื่อพวกเขาเฝ้าแต่ฉลอง จงมองดูสิ่งที่พวกเขาเฝ้าแต่ทำ หนทางของบักตีเป็นเหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตาและลูกรู้ว่าสิ่งนั้นจะคงอยู่ไปอีกยาวนานเพียงไร พวกเขาไม่ได้ทำอะไรมากมายนักในตอนเริ่มต้น และแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้นทีละน้อย และมองดูว่าเวลานี้สภาพนั้นได้เป็นเช่นไร! เหตุใดพวกเขาจึงใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมายกับรูปภาพและการสร้างวัดเล่า? ทั้งหมดนั้นเป็นการสูญเสียเงินทอง พวกเขาใช้จ่ายหลายแสนรูปีในการสร้างวัด ฯลฯ พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมากมาย: พ่อได้ให้ความมั่งคั่งอย่างมากมายแก่ลูก ดังนั้นลูกสูญเสียสิ่งนั้นทั้งหมดไปที่ใด? จงมองดูสิ่งที่ลูกได้กลายเป็นในอาณาจักรของราวันจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! ไม่ใช่ว่าลูกนั้นจะต้องคงอยู่อย่างมีความสุขด้วยการคิดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า นั่นไม่ใช่ประสงค์ของพระเจ้า นั่นคือประสงค์ของมายา เวลานี้ลูกกำลังได้รับโชคอาณาจักรพระเจ้าของลูกเอง ที่ซึ่งไม่มีเรื่องของความทุกข์ใด มันคือเวลาที่ลูกเข้าใจว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างประสงค์ของพระเจ้าและประสงค์ของมายา แต่นั่นก็ต่างลำดับกันตามความเพียรพยายามของลูกด้วย ลูกสามารถจะเข้าใจว่าบุคคลใดจะได้รับการนิยดาของความรู้ ผู้หนึ่งผู้นี้ได้เคยถูกนิยดด้วยยานิยดาของความรู้ที่ดี ผู้หนึ่งผู้นี้ได้ได้รับการนิยดาบ่อยกว่า และผู้หนึ่งผู้นี้ก็มิได้ถูกนิยดาเลย บาบาท่านนี้ที่รู้สิ่งนี้ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการรับใช้ของลูก ด้วยงานรับใช้เท่านั้นที่บาบาจะบอกลูกได้ว่า: ผู้หนึ่งไม่เคยถูกนิยดาเลย เขาไม่รู้ถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้เลย มีบางคนด้วยเช่นกันผู้ที่เคยได้รับการนิยดาด้วยความรู้มากกว่าและบ้างก็มิได้รับการนิยดาเลย มีคำกล่าวว่า: เมื่อสัทกูรูให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความรู้ก็ถูกขจัดไป พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข จากนั้นผู้คนก็กล่าวว่าท่านอยู่ในก้อนกรวด ก้อนหิน ลูกๆ ควรมีศรัทธาอย่างมากมายว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกร้องเพลง: บาบาท่าที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อท่านมา พวกเราจะเป็นของท่านและพวกเราจะทำตามการกำหนดของท่านเท่านั้น ในหนทางของบักตีลูกไม่เฝ้าแต่จะรู้จักพ่อ บทบาทนี้ได้มีการแสดงในเวลานี้เท่านั้น เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อสอนลูก ลูกรู้ว่าบทบาทของการศึกษาเล่าเรียนนี้จะดำเนินต่อไปอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พ่อจะมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องชาย จากนั้นเขาก็มาใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของตน โลกมนุษย์ก็เฝ้าแต่ขยายตัวด้วยเช่นกัน มีคลังของดวงวิญญาณ เช่นที่คลังของมนุษย์ได้มาถึงจุดจบ คลังของดวงวิญญาณที่นั่นก็จะมีจำนวนมากตามนั้น ไม่สามารถมีจำนวนนักแสดงมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ได้ ลูกทั้งหมดคือนักแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งนี้มหัศจรรย์ใช่ไหม? เวลานี้ลูกๆ ได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างยิ่ง การศึกษานี้แสนจะสูงส่ง พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ กำลังสอนลูกด้วยตนเอง ที่เหลือทั้งหมดคือมหาสมุทรของบักตี เช่นที่มีความเคารพต่อบักตี ดังนั้นจึงมีความเคารพต่อความรู้เช่นกัน ผู้คนได้ให้ท่านมากมายและทำบุญอย่างมากในหนทางของบักตีในนามของพระเจ้า สิ่งนี้เป็นเพราะได้มีการสร้างพระเวทและคัมภีร์ที่แสนจะยิ่งใหญ่เหล่านั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบักตีและความรู้แล้ว สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น

เป็นที่ต้องการ สายตาของคุณจะไม่เคยถูกดูดดึงไปหาใคร คุณจะพูดใหม่ว่า: ฉันอยากเห็นราชาหรือราชินี? คุณจะเห็นพวกเขาไปเพื่ออะไร? คุณไม่ได้มีความอยากความปรารถนาใดๆ ในหัวใจของคุณ ทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ทุกคนมีกำลังจะถูกทำลาย กระเพาฉะนั้นก็ต้องการแค่จำปาตีเพียงสองแผ่น แต่ผู้คนก็ยังทำบาปมากมายเพื่อสิ่งนั้น ในเวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากบาปในโลก กระเพาฉะนั้นทำให้ลูกทำบาปอย่างมากมาย ผู้คนเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกัน พวกเขาหาเงินทองได้อย่างมากมาย แต่ก็ยังซ่อนเอาไว้้อย่างมากมายด้วย แต่รัฐบาลจะสามารถทำอะไรได้? แต่ไม่ว่าใครจะพยายามซุกซ่อนไว้มากมายเพียงไรก็ตาม สิ่งเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะถูกซ่อนเร้นไว้ได้ ในเวลานี้จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติเช่นกัน มีเวลาอีกเล็กน้อยที่ยังหลงเหลืออยู่ บาบาสพูดว่า: ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของคุณ ไม่ได้มีการห้ามลูกไม่ให้ทำเช่นนั้น พรอทของความสุขของคุณๆ ควรจะคงอยู่สูงเสมอ จดจำพ่อและมรดกเสมอ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก พื้นดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของลูก ไม่มีขีดจำกัดใดๆ ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นนาย บาร์ตได้รับการจดจำว่าเป็นแผ่นดินที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก มีความสุขในการศึกษาที่มีขีดจำกัดเช่นกัน แต่นี่คือการศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้น ลูกๆ สามารถที่จะเข้าใจว่าธุรกิจทางร่างนี้คืออะไร มันไม่มีค่าอะไรเลย แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นเราได้รับมรดกใดจากพ่อ? มีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน ขณะที่ทำธุรกิจทางร่าง พวกเรายังคงได้รับสิทธิ์มรดก 2 ชั้นเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อสอนลูกๆ และดังนั้นลูกควรจะคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกต้องเฝ้าแต่ทำงานอื่นๆ ทั้งหมดด้วย ลูกเข้าใจว่านี่คือโลกเก่า การเตรียมการทั้งหมดได้มีการทำขึ้นเพื่อการทำลายล้างโลก พวกเขาทำเช่นนั้นเพราะความกลัวว่าสงครามที่ยิ่งใหญ่กำลังจะเริ่มขึ้น ทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้นตามละคร ไม่ใช่ว่าพระเจ้ากำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร หากไม่ใช่วันนี้ก็จะเป็นวันพรุ่งนี้ที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน โลกใหม่มีความจำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน ลูกควรจดจำสิ่งเหล่านี้ให้อยู่ภายในและอยู่อย่างมีความสุข บาบานำพาหนะนี้มาใช้แต่ท่านไม่ได้มีสิ่งใด ท่านละทิ้งทุกสิ่ง พ่อกำลังจะทำอะไรกับสิ่งนี้ เมื่อพ่อได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด? บาบายังได้แต่งเพลงไว้ด้วยว่า: เมื่อผู้แรกได้พบอัลลล่าเขาจะทำอะไรกับ “ความเหนื่อยยากเช่นลา” เล่า? เขาได้ให้ทุกสิ่งที่มี และได้จับสิ่งทุกอย่างอย่างแท้จริง แม้แต่ร่างกายของเขาก็ให้แก่บาบาโอไฮโซ ฉันกำลังจะกลายเป็นนายของโลก! ฉันเป็นนายมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่สมหวังอย่างแท้จริงและมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่สายตาของคุณจะไม่ถูกดูดดึงหาสิ่งใดอื่น ขออย่าได้มีความอยากปรารถนาในหัวใจของคุณเพราะทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย
2. ขณะที่ทำกรรมเพื่อหาเลี้ยงชีพทางร่างกายของคุณ ให้พรอทของความสุขคงสูงอยู่เสมอ จดจำพ่อและมรดก ขอให้สติปัญญาออกไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและคงอยู่ในความไม่มีขีดจำกัดเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นตรีกาลดาร์ชิ(ผู้รู้ของรูปกาลเวลาทั้งสาม) โดยการใช้พรของสติปัญญาที่สูงส่งและได้รับการเติมด้วยความสำเร็จ

บัพดาตาได้ให้พรของสติปัญญาที่สูงส่งแก่ลูกทุกคน สติปัญญาที่สูงส่งเท่านั้นที่ลูกสามารถรู้จักพ่อได้อย่างกระจ่างชัดเจน รู้จักตนเอง และรูปกาลเวลาทั้งสามและเข้าถึงพลังทั้งหมด ก่อนที่จะนำความคิดใดๆ ไปสู่คำพูดหรือการปฏิบัติ ดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาสูงส่งควรจะสำนึกไว้ในรูปกาลเวลาทั้งสามของทุกๆ คำพูดและการกระทำและแล้วนำสิ่งนั้นไปสู่รูปทางปฏิบัติ อดีตและอนาคตจะชัดเจนเช่นราวกับว่าเป็นขณะปัจจุบันอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณเช่นนั้น เพราะการเป็นตรีกาลดาร์ชิ ผู้ที่มีสติปัญญาสูงส่งจะได้รับการเติมเต็มด้วยความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่นำความบริสุทธิ์มาใช้ได้อย่างแท้จริงเท่านั้นจะสามารถมีประสบการณ์ของความปิติสูงสุดได้

*** โอมชานติ ***